

VĚTRNÍK

12.10.1992

deník divadelní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Léčba srandou

A jedeme na plný pecky! Publikum se tváří spokojeně, spokoš jení jsou zatím i pořadatelé. Sály plné, legrace až na půdu (i na půdičku), úvodní představení Krakonošova divadelního podzimu se vydařila. Legrace není nikdy dost a pobavit se s Ořechovskými patří k vybraným lahůdkám, nakonec ani Bystřičtí divácké bránice nešetřili. Půjde-li to tak do konce týdne, prožijeme ve vysokém divadle smíchovou kůru, které je nám v dnešním neuralgickém česko a slovensko prostoru více než potřeba. Kde jinde, než ve Vysokém takové léčení podstoupit. Pochopitelně bychom si neměli léčbu komplikovat a kazit četbou novin, posloucháním rozhlasu a televiší ze a užívat jen to, co nám ordinuje Krakonoš. Ten se rozhodl pro ochotnické divadlo a budiž za to oslaveno jeho jméno. Včera večer nám ořechováci znovu dokázali, že nejzdravějším prostředkem na všechny neduhy je smysl pro humor a schopnost nébrat se moc vážš ně. Škoda, že takové signály narážejí na mnohé hroší vesty...

(Jinak – zdalipak víte, že ochotníci z Ořechova letos "vyš žrali" ceny na všech českých a moravských divadelních přehlídš kách? V Napajedlích, v Blansku, v Třebíči (na Hronově se neceniš lo). S tím se dá vstoupit i do čs. encyklopedie.) -ag-

dnešní program

pondělí 12. října 1992

- 9:00 rozborový seminář malý sál
- 11:15 schůze PV kužárna
- 13:00 DS Žlutice: Čort
O líných strašidlech
- 14:15 Vítání DS Krakonoš před divadlem
- 14:30 kurs praktické režie PZ
- 14:30 vítání DS Žlutice MÚ
- 15:00 vítání DS Žlutice Krakonoš
- 19:30 DS Krakonoš: Procházka
Klíče na neděli
- 21:00 zasedání poroty kužárna
- 21:30 kurs praktické režie
- 22:00 posezení DS Žlutice + Krakonoš

Recenze

Peškova adaptace Jiráskovy Lucerny ořečovského souboru, kterou jsme včera měli možnost uvidět na Krakonošově divadelním podzimu, prošla už nejednou přehlídkou (Divadelní Třebíč, Jiráskův Hronov) a nejednou byla tedy i hodnocena. Těžko se proto vyhnout posouzení inscenace v jejím vývoji, který se jeví být zřetelný a rozhodně ve prospěch vyznění celku.

Koneckonců, ani s metodou Peškovy práce s Ořechovem se zde nesetkáváme poprvé, takže nás nepřekvapí onen zcizovací, antiiluzivní přístup k předloze, mnohost výrazových prostředků i způsobů herectví, zpěvnost a přehršle nápadů. To vše pod -tu více, tu méně šťastně - syntetizující rukou režiséra.

Je tomu tak i tentokrát. Ještě v Třebíči i na Hronově se vyskytovala řada problémů, týkajících se koncepce a výstavby celku. Především byl daleko výraznější onen druhý plán, řečený i v podtitulu hry (z kroniky ořečovského divadla), na povrch vystupovaly, v první části dokonce přímo tryskaly, gejzíry nápadů a gagů, v nichž se poněkud rozmělnil základní příběh Lucerny a v podstatě vážně traktované scény a motivy, které z ní zůstaly (především situace okolo lípy) působily poněkud neorganicky až nepatřičně.

V čem tedy nastal posun? Především v přesnějším provázání situací, na které není nahlíženo jednotlivě, ale z hlediska celku. Najednou se tím dostává do pozadí onen zmíněný druhý plán a do popředí příběh Lucerny. I při výrazné úpravě předlohy je zachováno její přesné schéma, základní půdorys. Pak najednou i na scény s lípou nahlížíme jinak, protože jsou přesnou součástí v takto traktované poloze příběhu. Naopak se jasněji přebytečné jeví některé samoučelné gagy. Někde propojení antiiluzivních prvků s iluzivními funguje výborně, jinde se daří méně.

Rovněž by se dalo polemizovat o poloze některých postav, především Kláskové. Velmi působivě, v přesných proporcích je vystavěna kněžna Radoslavy Hadačové, jejíž kultivovaný projev je rozhodně jedním z kladů ořečovské inscenace, tak jako řada nápaditě řešených situací -např. tanec víl nebo práce s dřevěným můstkem (ta ovšem především v úvodní části inscenace). Je však na místě podotknout, že gejzír nápadů s přibývajícím množstvím minutami představení trochu upadá, neboť jeho nasazení v úvodu bylo vskutku vysoké.

Ořečovská Lucerna je inscenací příjemnou. Co je cenné, je skutečnost, že soubor i při svéráznosti svého pohledu na Jiráskův text, při humoru s nímž tak činí, základní téma, příběh, symboliku nikterak neshazuje. Snad proto je tato inscenace přijatelná pro poměrně široký okruh diváků. (Ze zasedání poroty zaznamenala Alena Exnarová)

Recenze dopředu Kíčů na neděli

Uchopení tématu zcela odpovídá době s potřebným posunem existující politicko-sociální situací. Zvláště je třeba zdůraznit řešení vztahů jednotlivých postav, kdy zápletka eroticko-sexuálních vztahů přeroste míru běžného vnímání publika. Za vyšší nikající je třeba ocenit to, co se následně děje za oponou. Z hereckých výkonů zaujaly Marie H., J.H., F.H., V.Z., ABCD, a další. Příklad přístupu režiséra je vzorem pro kolegy amatérské režie s ohledem k přístupu k velice náročné předloze. Lze si jen přát, aby tomu bylo konec. -nd-

Včera jsme se Pavlu Horovi omluvili za článek, který jsme dosud nevydali. Ani dnes se nevešel. Možná zítra. Snad. Asi. pozn.red.

Těšení i tréma

Ptát se členů vysockého spolš ku Krakonoš, jak že si na tom stojí a jaké mají podmínky k práci, bylo by zajisté vožením skla do Benátek. Loni jsme oš tiskli stanovy a organizační řád spolku a navíc jsme tu a díváme se. Tak mě napadlo položit tenš tokrát několik jiných otázek. Nejdřív Svatce Hejralové, protoš že byla právě po ruce:

Jak se spolek cítí před svým prvním vystoupením v rámci hlavnš ního programu přehlídky?

"Necítíme se dvakrát špatně. Ale taky ne úplně dobře. Protože přece jenom... Několikrát jsme tady na přehlídce sice už vystuš povali, to je pravda. Jenomže jako hosté a nikdo nás nepitval. Když si člověk uvědomí, že budeš me sedět na malém sále, kde norš málně posloucháme, co řekne poš rota, co říká soubor, co říkají diskutéři a teď najednou nám došlo, že se nás to takhle bude týkat taky. Až se mi udělalo špatně. A když slyším kursisty na půdičce, tak tuplem. Najednou člověku dojde, že je to fakt, že jsme v hlavním programu, i se všemi klady a zápory toho. No a pak máme tréma, velikou, asi jako každý jiný."

Jak to dokážete skloubit s tou prací, kterou tady máte?

"Najdou se za nás náhradníci ve všech těch potřebných funkcích. Jinak to nejde. Předtím jsme vždycky hrávali v předvečer nebo na závěr, takže na to byl čas. Mohli jsme si i letos vybš rat třeba sobotu, jenomže nám bylo líto souborů pro které je problém uvolnit se v týdnu. Ale vybrali jsme si aspoň to ponděš lí, kdy snad ještě budeme mít trochu síly."

Tak ať jí máte co nejvíc! A co o práci s vysockým souborem Pavel Hora, dlouholetý přespólní spolupracovník a režisér souboš ru?

"Dělám s Vysočáky už pár pátš ků a považuju je za velmi poctiš vé a solidní lidi, kteří to beš rou vážně, a které to hlavně baví. Při takovéhle práci by neš měli být lidé, které k tomu někš do nutí. Klíče na neděli jsme zkoušeli v době, kdy na to byl celkem klid, ale teď když si představuju všechno to hemžení a starosti

kolem přehlídky... To, že se dostali do hlavního programu přehlídky, je pro ně trochu takové zadostiučiš nění, svátek. Ale na druhé straš ně mám obavy, jestli ta příprava celého přehlídkového kolotoče se nám neodrazí v představení. Proš tože ne všichni lidi jsou patš řičně soustředění. Ale jinak v nich pochopitelně cítím obrovš skou partu, s kterou se velmi dobře dělá."

Co dodat? Tfuť, tfuť tfuť!

-ex-

Báseň druhá -

To je to pravý -

Ořechovský

Okno moje v slzách plove

Zdravíme tě Ořechove

V duši naší radost kvete

že tu letos zas hrajete

hru hranou mockrát do dneška

vzal do ruky rejžá Peška

že jste všichni parta skvělá

republika ví snad celá

proto jsme se naši milí na Lucernu moc těšili

moc dobře jste udělali

že jste se i do ní dali

potlesk co se valil sálem

budovu nám zboural málem

tak jak jindy letos zase

vaše práce libila se.

Slovo k slovu za nás všecky

hrajte dál na plný pecky

divadla si hleďte pilně

ať se všude rozmáhá silně

nachystejte něco zas

za rok tady v tenhle čas

Vobskočák řve zas a znovu

dík a sláva Ořechovu!

-kvjh-

Dementi

Brácha lže, není to pravda.

A když, tak jen trošku.

A kdyby trošku, tak jakože nic.

A když nic, tak nic.

-jh-

Rozpočet národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim 1992
(stav k 10.10.1992)

Příjmy:	v tisících Kčs:
přímé dotace	100
nepřímé dotace	26
sponzoři	20
různé příjmy(reklamy, prodej upomín.předmětů)	15
vstupné	38

příjmy celkem	199
---------------	-----

Výdaje:

příspěvek na pobyt souborů	35
cestovné a doprava souborů	37
cestovné národní přehlídky	10
věcné náklady na přípravu a průběh národní přehl., na pobyt členů PV a schůze PV (včetně vzdělávacích akcí)	35
materiálové náklady	10
dokumentace	6
propagace	15
mzdy, refundace (včetně vzdělávacích akcí)	25
poplatky /viz DILIA apod.)	5
ceny, upomínkové předměty	7
hudební soubory	14

výdaje celkem	199
---------------	-----

ing.Marcela Škodová

poznámka: Hasičárna zahajuje každý den již ve 20 hodin, a je
možnost zde i povečeřet!

Momentální stav souboru

Hned jak spadla opona za záclonou, Divadlu se poměrně daří
ořechevskou Lucernou seděli jsme i v našem okolí, vyměňujeme si
chvilku na půdičce s kamarády ze Žlutic. Představovat je vysočáší představení se sousedními soubor
Žlutic. Představovat je vysočáší představení se sousedními soubor
kům pokládám za zbytečné. Jaroš ry, pořádáme Žlutické divadelní
mír Břehový už pár let patří ke léto, máme pozvání do Rakovníka
Krakonošovu podzimu svými jevišš na "Popelku", do Radnic... Jsme
tními příspěvky i "praktikováš rádi, že se zmíněné Žlutické léš
ním" v režisérském kursu a dnešš to stále udržuje, dnes s dobrou
ní návrat, byl "jen" s pohádkou podporou města, že se stále
pro děti, není náhodný. Ve Žluš sjíždějí soubory, např. z Horš
ticích se ochotnické divadlo šovského Týna, Poběžovic, Radniš
hraje i organizuje neustále. Jaš ce, Horního Slavkova, z Kaznějoš
ký je ale ten "momentální stav va, stále to funguje jako pěkná
souboru", o kterém píšete kulturní událost, sehnali jsme
v programové brožůře? i sponzory, jak místní, tak

"Momentální stav je pořád např. krajský výbor SČDO. Můžeme
stejný. Až na to, že mužská část souborům zaplatit alespoň část
souboru se zčásti vrhla na poliš nákladů a pak máme kamarády,
tiku (resp. byla do ní vržena) kteří leccos zajistí.
a zčásti do podnikání. To dnes Zřizovatel se k nám chová
není nic zvláštního. Logickým výborně, zkoušíme zadarmo, sál
důsledkem jejich činění však je, máme k dispozici kdy si vzpomeš
že mají znovu chuť se do souboru neme. To jsou takový jistoty

včetně těch, že se musíme spoš léhat sami na sebe. Příliv mlaš dých nepociťujeme, vlastně ani neinicujeme. Není na to moc času. Spoléhat se musíme sami na sebe (na své děti)..."

Rozhovor plynul, avšak od vedle nás začali okřikovat Schejbalovi svěřenci lační debaš ty o Lucerně. Nabyl jsem přeš svědčení, že přes všechny inzeš rované, nebo tušené problémy, které dnes soubory mají, bude se dařit těm divadelníkům, jež neš opustí radost z divadla. Ať je jich třeba jen hrstka! Dramaturš gické úvahy Jaromíra Břehového dnes ovlivňuje "momentální stav" souboru a ovšem - vytrvalost!

-ag-

Dementi

Kdo v sobotu vstoupil na malý sál Krakonoše, musel být nutně upoután tvůrčí skupinou Vobskočáku, která, potřísněna různými barvami, pracovala se štamprlaty a štětci. Štamprlata čili prckoš vé, jak se leckde říká, však neš byla naplněna nezdravým alkoholem, ale barvami (odborně naš míchánými). Fa Mirek Morávek), které byly tu umělecky (viz Dušan Zakopal), onde neumělecky (viz všichni ostatní) nanášeny na Á 3. Myšl se ten, koho napadš ne, že část Vobskočáku přešla na umění výtvarné, chtěje se vnucovat do přízně Jaromíra Vošeckého. Pravdou je, že tvůrčí skupiš na pod vedením Áši se vybarvovala - pardon - že tvůrčí skupina pod vedením Áši vybarvovala pláš káty na slavnostní večer Vobskočáku a jeho hostů. Je pravdou, že se tato senzační podívaná chystá na 19.30 hodin ve středu 14.10.92.

Není však pravdou, že Áša a členové jeho tvůrčí skupiny po dokončení svého uměleckého díla navštěvovali jednu hospodu a hospůdku za druhou a v nich na oslavu konzumovali - dokonce prý alkohol. Pravdou však je, že Áša a členové jeho tvůrčí skupiny po dokončení svého uměleckého díla navštěvovali hospodu a hospůdku jednu za druhou, aby dokončené plakáty rozvěsili a pozvali vyš socké občany na slavnostní večer

Vobskočáku a jeho hostů a při tom, jaksi mimochodem, na oslavu světa uměleckého, k úspěchu konš zumovali. Není vůbec podstatné dodávat, že to nebyla v televizš ních reklamách propagovaná "dobš rá voda".

-vo-

Po (doteky)

O sponzorství Vobskočáku bylo utrouseno už v rozhovoru s Vlašš tou Ondráčkem v němž jsme slíbiš li upřesnit částku, kterou spoš lek shromáždil. Dnes už víme, že je to přes 5.000 Kčs. Navíc výš těžek z představení, které bude Vobskočák pořádat ve středu, buš de připsán rovněž na konto přeš hlídky. Je to radostné, povzbuš divé a perspektivní.

Jedním z významných přispěvaš telů Vobskočáků je Franta Mareš ček ze Zlína. Kromě poděkování mu chceme za nás za všechny poblahopřát: kromě toho, že už má i zkušenosti dědečkovské, čerš stvě se stal otcem - popáté!

Rovněž rodičem, tentokrát ovš šem matkou, se chystá stát Marš celka Škodová, která pečujš o finance přehlídky. Je to všechno natolik nahnuté, že raš ději průběžně zaučuje Danu Peš truškovou, co a jak. A taky všechny porotce a podobně exisš tence úpěnlivě prosí o co nejš rychlejší vyučtování cestovních výloh. V přípravném výboru jsou zatím uzavírány sázký, zda se všechno povede tak, že to ještě během přehlídky stihneme oslaš vit.

Včera při dopolední diskusš i o představení vyprávěli členové souboru z Bystřice, že se rozmáš hánové cedulaření. V Čechticích prý hráli před nabitým hledišš tem díky tomu, že se dětem zželelo svých matek kulturních referenš tek a neprodaných lístků na představení a sami se iniciativš ně chopili, po vzoru našich diš vadelních předků, úkolu osobně na představení zvát a lístky prodat. To, že se jim to podařiš lo, může být inspirací i pro další podnikavce.

-ex-

PPZ a MPP aneb Nejen to

"Porotcovský" výkop" při včes
rejším dopoledním hodnocení inš
scenace bystřického souboru proš
vedl "porotce populistického zaš
měření"

aneb
"mečiarovsko-populistický porotš
ce" Dušan Zakopal nazvaný tak
svými kolegy, odmítajícími přiš
stoupit na demonstrativní práci
porotce s rekvizitou. Zahájil
kyticí uschlých rajčat Maruše
Neradové a zakončil darem dvou
kečupů. Nicméně vše co se dělo
mezitím i potom, dělo se seriózn
ně: bystřická inscenace inspiroš
vala nejen k diskusi o ní samé,
ale i k natuknutí věcí obecnějš

ších.

Jak už tu bývá zvykem, přišli
se svou "troškou do mlýna"
i frekventanti kursu praktické
režie, kteří se snažili přijít
na kloub existujícím zádrhelům.
Hodně se hovořilo o vztazích,
o vnější a vnitřní charakterizaš
ci postav, o postižení poloh
Patrickovy hry. Tak o tom, jak
by scénografie mohla a měla poš
moci hercům. A tak dále.

Když se po mírumilovných výš
měnách názorů přichýlilo k závěš
rečnému slovu předsedy poroty
prof. Císaře a dotýčný si na to
svlékl sako, bylo jasné, že bude
nastolen obecný problém, otázka
či prostě NĚCO, čím je
zaujat. Připomněl rozdílnost
prostředí a divadelního myšlení
amerického a našeho. Patrickova
hra je to, čemu v USA říkají
"well-made play" (dobře udělaná
hra). Zatímco my jsme zvyklí
klást důraz především na myšlenš
ku, v Americe je nedůležitějším
měřítkem kvality hry její úspěch
u publika. Oni se do podrobná
učí řemeslu, jak dobře psát hry
a těžší přitom z toho dobrého, co
už dramatická produkce objevila.
Učí se na velkých vzorech, přeš
devším na Ibsenovi a na Čechovoš
vi, které mají rozebrané do niš
tečky. Zvládají perfektní techš
nickou výstavbu, oscilaci mezi
komediálním a vážnými podtexty,
vycházejí přitom z reality
(tzv. kuchyňský realismus) a to
všechno dohromady jim zajišťuje

úspěch. Systém výstižně popisuje
Walter Kerr v knížce "Jak nepsat
hru". Kdyby naši dramatici ovláš
dali takhle perfektně řemeslo
a vycházeli přitom z naší reališ
ty, měli by zaručeně úspěch.

(Ach, už aby to bylo!!!)

-ex-

P.S. Dovolíme se prozradit, proč
vlastně část poroty odmítá deš
monstrativní práci s rekvizitou:
Císař má obavy, že by musel kouš
pit všem členům souboru z Klapý
lístek do Moskvy a Drobná prý
nemůže sehnat příliš početnou
ženu. Hraše a Vosecký se blíže
nevyjádřili.

Kuchyňka nám píše

Požádali jsme o příspěvek
také pracovníky krakonošácké
kuchyňky, aby nám svěřili své
bezprostředně první dojmy po zaš
hájení letošního KDP. Dostali
jsme od nich tuto odpověď, kteš
rou otiskujeme v nezkráceném
znění:

Jiné písmo prý neznají.

Cesta za sluncem III

Nedělní ráno zastihlo nebe
nad Vysokým ještě vymetenější
než včera. Stihli jsme pivo na
Mexiku a od Tomášova kříže
pohled skulinou mezi kopci až do
Polska. Odpoledne jsem ženu
doprovodil k autobusu. Odjela.
Začalo pršet. -ag-

P & P
Projektové
a stavební
práce

LH Servis Hofman
Jablonec n/Nis
Obchodní, výrobní
a zprostředkovatelská
agentura

DIANA GOLD SEMILY
Velkoobchod s klenoty
orient dárky

NADACE
ANTONÍNA ŠVEHLY
Podpora venkova

Koloniál textil noviny
C & P
Jablonec nad Jizerou

Jako v zrcadle

Věnujme dneska tuto půlstránku jednomu z nejsvobodnějších lidí konce minulého století, který to vždy od svých kritiků i soudců řádně schytl, ale nemohl jinak. Byl souzen sám i jeho knihy, nejčastěji se mu předhazovaly přečiny proti mravnosti – nu, kde jsou jeho soudci, kdo zná jejich jména? Autorovo každý (tedy skoš ro):

Oskar Wilde

- Jenom lidi, kteří jsou s rozumem v koncích pořád o něčem diskutují.
- Ženy představují vítězství ducha nad hmotou, zrovna tak jako muži představují vítězství ducha nad morálkou
- Kdykoliv udělá člověk něco dokonale hloupého, udělá to vždy z nejušlechtilejších pohnutek.
- Koneckonců existují jen dva druhy žen: bezbarvé a kolorované.
- Ty bezbarvé jsou velmi užitečné
- Umění doopravdy zrcadlí diváka, nikoliv život.
- Mladí lidé chtějí být věrni, a nejsou; a starší chtějí být neš věrni, a nemohou.
- Lidstvo bere samo sebe příliš vážně. To je základní hřích světa. Kdyby se byl jeskynní člověk uměl smát, byla by se historie vyvíjela docela jinak
- Na světě je pouze jediná věc horší, než když se o člověku moc mluví, a to: když se o něm nemluví vůbec.
- Je to ponižující doznání, ale všichni jsme z téže látky. Ve Falstaffovi je něco z Hamleta, v Hamletovi není málo z Falstaffa. Tlustý rytíř má své melancholické záchvaty a mladý princ své okamžiky surové veselosti. To, čím se lišíme jeden od druhého, jsou pouhé nahodilosti: šaty, chování, tón hlasu, náboženské názory, osobní zjev, toaletní triky apod.

Oskar Wilde obhajoval samostatnost a autentičnost umění, které podle jeho názoru nemohlo být jen pouhou kopií skutečnosti, propš tože by pak nikdy nemohlo být ničím pravým, ryzím, krásným, mravš ním a pravdivým. Mimochodem také tvrdil, že "žádné umělecké dílo nehlásá názory. Názory mají jen lidé".

-ag-

zítřejší program

úterý 13. října 1992

9:00 rozborový seminář malý sál
13:00 Rozloučení s DS Žlutíčan
a DS Krakonoš
13:30 Kurs praktické režie
13:30 vítání DS Polná MÚ
14:00 vítání DS Polná Krakonoš

16:00 DS Polná: Stroupežnický
Naši furianti
19:30 DS Polná: Stroupežnický
Naši furianti
22:00 zasedání poroty kužárna
22:00 kurs praktické režie
22:30 posezení DS Polná

Větrník, zpravodaj 23. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Technické zpracování Ing. Josef Hejral/ Jana Pokorná Cena 2 Kčs